

Streszczenie decyzji Komisji

z dnia 20 lipca 2010 r.

**dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
oraz w art. 53 Porozumienia EOG****(Sprawa COMP/38.866 – Fosforany paszowe)***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5004)***(Jedynie teksty w językach angielskim i francuskim są autentyczne)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 111/09)

Dnia 20 lipca 2010 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnicy handlowej.

1. WPROWADZENIE

- (1) W związku z niniejszą sprawą przyjęto dwie decyzje: z jednej strony nieco uproszczoną decyzję na korzyść przedsiębiorstw, które w swoich formalnych wnioskach ugodowych („proponacjach ugodowych”) ⁽²⁾ przyznały się do udziału w kartelu w sprawie sprzedaży fosforanów spożywczych stosowanych w paszach, z drugiej zaś strony decyzję w sprawie przedsiębiorstw Timab Industries S.A. oraz Compagnie Financière et de Participation Roullier (Francja) (zwanym dalej „CFPR/Timab”), które porzuciły postępowanie ugodowe. Niniejsze streszczenie wiąże się z decyzją skierowaną do stron postępowania ugodowego.
- (2) Jedenastu adresatów decyzji dopuściło się pojedynczego i ciągłego naruszenia art. 101 TFUE oraz – od dnia 1 stycznia 1994 r. – art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwanego dalej „Porozumieniem EOG”), polegającego na porozumieniu co do sprzedaży fosforanów spożywczych stosowanych w paszach

2. OPIS SPRAWY**2.1. Procedura**

- (3) Postępowanie wszczęto na podstawie wniosku o zwolnienie z grzywny przedstawionego przez przedsiębiorstwo Kemira w dniu 28 listopada 2003 r. Wniosek dotyczył okresu od 1989 r. do 2003 r. Dalsze dowody Komisja uzyskała dzięki kontrolom przeprowadzonym w dniach 10 i 11 lutego 2004 r. W dniu 18 lutego 2004 r. wniosek o złagodzenie kary złożyło przedsiębiorstwo Tessenderlo. Następnie Komisja otrzymała kolejne wnioski o złagodzenie kary od przedsiębiorstw Quimitécnica i od CFPR/Timab.
- (4) Pismem z dnia 19 stycznia 2009 r. poinformowano strony

o decyzji dotyczącej rozpoczęcia postępowania w celu zawarcia ugody. W wyniku rozmów ugodowych wszystkie strony przedstawiły swoje propozycje ugodowe w terminach, jakie im wyznaczono, poza przedsiębiorstwami CFPR/Timab, które porzuciły postępowanie ugodowe.

- (5) W dniu 23 listopada 2009 r. Komisja przyjęła pakiet sześciu pisemnych zgłoszeń zastrzeżeń skierowanych do ogółu stron. Oprócz CFPR/Timab wszystkie strony udzieliły odpowiedzi, potwierdzając, że treść pisemnych zgłoszeń zastrzeżeń była zgodna z ich propozycjami oraz że nadal są zainteresowane postępowaniem ugodowym.
- (6) Na posiedzeniach w dniu 2 i 16 lipca 2010 r. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej wydał przychylną opinię. Decyzję tę (podobnie jak decyzję, której adresatami były przedsiębiorstwa TIMAB/CFPR) przyjęto dnia 20 lipca 2010 r.

2.2. Podsumowanie naruszenia przepisów

- (7) Omawiana sprawa dotyczy naruszenia przepisów art. 101 TFUE oraz – od dnia 1 stycznia 1994 r. – art. 53 Porozumienia EOG, w zakresie sprzedaży fosforanów spożywczych. Celem kartelu był podział dużej części europejskiego rynku fosforanów spożywczych, polegający na rozdzieleniu pomiędzy członkami kartelu kwot sprzedaży oraz uzgadnianiu cen i – w koniecznym zakresie – warunków sprzedaży.
- (8) Porozumienia kartelowe, określone mianem „Club”, CEPA (Centre d'Étude des Phosphates Alimentaires), a później Super CEPA, okazały się trwałe i zdolne do dostosowywania się w kolejnych latach do nieustannie zmieniających się warunków przemysłowych i handlowych.
- (9) Głównym przedmiotem uzgodnienia był podział ilości fosforanów spożywczych dostarczanych do kilku państw europejskich, w tym państw członkowskich, rzeczywistych

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 622/2008 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych.

lub przyszłych, oraz pewnych państw, które z czasem przystąpiły do Porozumienia EOG. Przedsiębiorstwa uzgadniały także określone ograniczenia w zakresie produkcji (dotyczące np. produkcji opartej na technice kwasu fosforowego lub przekierowywaniu pewnej części surowców oraz nadwyżek produkcji na rynki nawozów) i dzieliły się klientami. Członkowie kartelu porozumieli się zwłaszcza co do systemu kwot obejmującego różne obszary geograficzne na terenie Europy, w oparciu o który producentom przydzielano wielkości sprzedaży i poszczególnych klientów. W stosownych przypadkach uciekano się do rekompensat w celu wyrównania różnic.

- (10) Celem kartelu było także uzgadnianie między zainteresowanymi członkami cen stosowanych w poszczególnych państwach i – w razie konieczności – warunków sprzedaży.
- (11) Przedsiębiorstwa kontaktowały się ze sobą często i spotykały się w regularnych odstępach czasu w celu dokonywania wspomnianego uzgodnienia poprzez umowy dotyczące kontroli cen i podziału rynku, zarówno na poziomie europejskim, jak i w poszczególnych państwach. Przedsiębiorstwa przewidziały i stosowały mechanizmy monitorowania i rekompensaty w celu nadzorowania umowy o podziale rynku oraz interweniowania w sporach dotyczących znacznych różnic w stosunku do uzgodnionych kwot na poziomie europejskim i krajowym oraz rozstrzygania tych sporów. Nie przeszkadzało to jednak stronom korzystać z okazji do podawania niewłaściwych danych i wprowadzania się wzajemnie w błąd.
- (12) Ceny, zwyczajki cen i inne warunki sprzedaży czy kupna (w przypadku kupna jedynie w koniecznych przypadkach) dyskutowano w odniesieniu do każdego państwa oddzielnie.
- (13) Całość naruszenia dotyczyła przeważającej części obszaru Unii, a następnie także dużej części obszaru EOG⁽¹⁾ i trwała co najmniej od dnia 19 marca 1969 r. co najmniej do dnia 10 lutego 2004 r.

2.3. Adresaci decyzji i okres trwania naruszenia przepisów

- (14) W niniejszej decyzji następujące podmioty prawne dopuściły się naruszenia w określonych poniżej okresach:
- Yara Phosphates Oy: co najmniej od dnia 19 marca 1969 r. do dnia 28 listopada 2003 r.,
 - Kemira Oyj: co najmniej od dnia 1 kwietnia 1989 r. do dnia 28 listopada 2003 r.,
 - Yara Suomi Oy: co najmniej od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 28 listopada 2003 r.,

⁽¹⁾ Co się tyczy zasięgu geograficznego porozumienia, przez cały czas obejmowało ono Austrię, Belgię, Danię, Finlandię, Francję, Irlandię, Niderlandy, Niemcy, Norwegię, Szwecję, Węgry i Zjednoczone Królestwo, podczas gdy inne państwa, jak Hiszpania i Portugalia, były objęte odpowiednio co najmniej od 1992 r. i 1993 r.

- Tessenderlo Chemie N.V.: co najmniej od dnia 19 marca 1969 r. do dnia 10 lutego 2004 r.,
- Ercros S.A.: co najmniej od dnia 31 stycznia 1992 r. do dnia 10 lutego 2004 r.,
- Ercros Industrial S.A.: co najmniej od dnia 31 stycznia 1992 r. do dnia 10 lutego 2004 r.,
- FMC Foret S.A.: co najmniej od dnia 31 stycznia 1992 r. do dnia 31 grudnia 2001 r.,
- FMC Chemicals Netherlands B.V.: co najmniej od dnia 31 stycznia 1992 r. do dnia 31 grudnia 2001 r.,
- FMC Corporation: co najmniej od dnia 31 stycznia 1992 r. do dnia 31 grudnia 2001 r.,
- Quimitecnica.com — Comércio e Indústria Química S.A.: co najmniej od dnia 21 października 1993 r. do dnia 10 lutego 2004 r.,
- José de Mello SGPS S.A.: co najmniej od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 10 lutego 2004 r.

2.4. Środki zaradcze

- (15) W celu określenia wysokości grzywien, Komisja stosuje zasady określone w wytycznych w sprawie grzywien z 2006 r.⁽²⁾ Stosuje ona także przepisy obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar z 2002 r. oraz swojego obwieszczenia o prowadzeniu postępowań ugodowych wobec przyjęcia decyzji na podstawie art. 7 i art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych.

2.4.1. Podstawowa wysokość grzywiny

- (16) Zgodnie z przepisami wytycznych w sprawie grzywien podstawowa kwota grzywiny nakładanej na każdą ze stron jest sumą kwoty zmiennej i kwoty dodatkowej. W celu ustalenia kwoty zmiennej grzywiny pewna część wartości sprzedaży (mieszcząca się pomiędzy 0 a 30 %), której wielkość uzależniona jest od wagi naruszenia, zostanie pomnożona przez liczbę lat, w ciągu których dokonywano naruszenia. Kwota dodatkowa stanowi od 15 do 25 % wartości sprzedaży towarów lub usług, których dotyczy naruszenie w danym roku (tzn. zasadniczo w ostatnim roku trwania naruszenia).
- (17) Grzywnę nakładaną na przedsiębiorstwa, które wyraziły zgodę na udział w postępowaniu ugodowym, oblicza się według metody przedstawionej w wytycznych w

⁽²⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2.

sprawie grzywien, podobnie jak w przypadku przedsiębiorstw, które nie przystały na takie postępowanie (CFPR/Timab), o czym mowa w oddzielnej decyzji wspomnianej wyżej. Jednak zgodnie z obwieszczeniem o postępowaniach ugodowych tylko przedsiębiorstwa, które wyraziły zgodę na ten udział, korzystają ze zmniejszenia grzywien.

(18) Zgodnie z przepisami wytycznych w sprawie grzywien podstawowa kwota grzywiny wynosi 17 % wartości sprzedaży fosforanów spożywczych stosowanych w paszach, jaką realizowały przedsiębiorstwa w państwach EOG, których dotyczyło naruszenie.

(19) Kwotę podstawową mnoży się przez liczbę lat uczestnictwa w porozumieniu naruszającym przepisy, aby w pełni uwzględnić czas uczestnictwa każdego przedsiębiorstwa w naruszeniu.

2.4.2. Korekty kwoty podstawowej

(20) W tej sprawie nie występują okoliczności obciążające ani łagodzące.

2.4.3. Zastosowanie 10 % limitu obrotów

(21) Zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 wartość grzywiny nałożonej na każde przedsiębiorstwo nie może przekraczać 10 % jego rocznego obrotu uzyskanego w roku obrotowym poprzedzającym decyzję Komisji. Ze względu na to, że podstawowe kwoty grzywien w przypadku przedsiębiorstw Tessenderlo Chemie N.V., Yara Suomi Oy, Yara Phosphates Oy oraz Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química S.A. przekraczają limit 10 % obrotów z 2009 r., podstawowe kwoty grzywien nakładanych na wspomniane przedsiębiorstwa są dostosowywane zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

2.4.4. Zastosowanie obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar z 2002 r.: zmniejszenie grzywien

(22) Przedsiębiorstwo Kemira złożyło w dniu 28 listopada 2003 r. wniosek o zwolnienie z grzywiny, który rozpatrzono pozytywnie w dniu 16 grudnia 2003 r., jako że zainteresowany spełniał warunki obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar. Przedsiębiorstwa Yara Phosphates i Yara Suomi, które w momencie składania wniosku były częścią tego samego przedsiębiorstwa, co Kemira, korzystają z tego samego zwolnienia z grzywiny.

(23) Dowody przedstawione przez przedsiębiorstwo Tessenderlo istotnie zwiększały wartość dowodów w rozumieniu obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar. Zdecydowano zatem o zmniejszeniu o 50 % grzywiny, która w przeciwnym przypadku zostałaby nałożona na przedsiębiorstwo Tessenderlo, w odniesieniu do okresu następującego po dniu 31 marca 1989 r. Ponadto zgodnie z pkt 23 obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar przed-

siębiorstwo Tessenderlo przyznano częściowe zwolnienie, gdyż jego wniosek o złagodzenie kary umożliwił Komisji przedłużenie czasu trwania naruszenia.

(24) Dowody przedstawione w dniu 27 marca 2007 r. i następnie uzupełnione przez przedsiębiorstwo Quimitécnica istotnie zwiększały wartość dowodów w rozumieniu obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar. Przedsiębiorstwo Quimitécnica przyznaje się zmniejszenie o 25 % grzywiny, jaka zostałaby na nie nałożona w przeciwnym przypadku. Przedsiębiorstwo José de Mello, które w momencie składania wniosku o złagodzenie kary było częścią tego samego przedsiębiorstwa co Quimitécnica, korzysta z tego samego zmniejszenia grzywiny.

(25) W dniu 14 października 2008 r. przedsiębiorstwa CFPR/Timab złożyły wniosek z tytułu obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar, który uzupełniono w dniu 28 października 2008 r. W decyzji skierowanej do wspomnianych przedsiębiorstw przyznano im zmniejszenie w wysokości 5 % zgodnie z obwieszczeniem w sprawie łagodzenia kar.

2.4.5. Zastosowanie obwieszczenia o postępowaniach ugodowych

(26) Zgodnie z pkt 32 obwieszczenia o postępowaniach ugodowych⁽¹⁾ wynikiem ugody jest 10 % obniżka kwoty grzywiny, jaką się nakłada po zastosowaniu limitu 10 % zgodnie z wytycznymi w sprawie grzywien. W przypadkach gdy ugoda dotyczy także podmiotów, które wystąpiły o złagodzenie kary, zmniejszenie grzywiny nałożonej na te podmioty zostaje powiększone o łączną obniżkę uzyskaną w zamian za współpracę i zawarcie ugody zgodnie z pkt 33 obwieszczenia o postępowaniach ugodowych. W związku z zastosowaniem obwieszczenia o postępowaniach ugodowych wysokość grzywiny nałożonej na wszystkich adresatów niniejszej decyzji zostaje zmniejszona o 10 %.

2.4.6. Wypłacalność przedsiębiorstwa

(27) Dwa z omawianych przedsiębiorstw powołały się na swoją „niewypłacalność” zgodnie z pkt 35 wytycznych w sprawie grzywien z 2006 r. Komisja ponownie zbadała wnioski i dokładnie przeanalizowała dane finansowe dotyczące wspomnianych przedsiębiorstw. W wyniku badania przyjęła ona jeden wniosek i przyznała zmniejszenie kwoty grzywiny o 70 %.

3. DECYZJA

(28) Grzywiny nakładane na mocy art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 są następujące:

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 622/2008 z dnia 30 czerwca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 773/2004 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych (Dz.U. L 171 z 1.7.2008, s. 3) oraz obwieszczenie Komisji w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych (Dz.U. C 167 z 2.7.2008, s. 1).

0 EUR	solidarnie na przedsiębiorstwa Yara Phosphates Oy, Yara Suomi Oy i Kemira Oyj.
83 752 000 EUR	na przedsiębiorstwo Tessenderlo Chemie N.V.
1 750 905 EUR	solidarnie na przedsiębiorstwa Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química S.A. i José de Mello SGPS S.A.
1 044 095 EUR	na przedsiębiorstwo José de Mello SGPS S.A.
14 400 000 EUR	solidarnie na przedsiębiorstwa FMC Foret S.A., FMC Chemicals Netherlands B.V. i FMC Corporation
14 850 000 EUR	solidarnie na przedsiębiorstwa Ercros Industrial S.A. i Ercros S.A.